

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

İki saat öncesinden duyurularak market ve fırınlarda izdihama neden olan sokağa çıkma yasağının ardından, pazartesi günü milyonlarca çalışan işbaşı yaptı.

AKŞAMA
VİRÜS
GETİRİCEK
MİSİN?..

CUMA
KAPTIĞIMIZI
NAPTIN
?..

Korona günleri

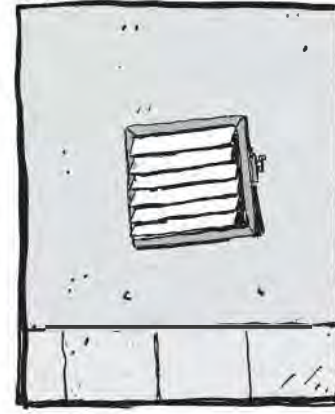

uğur gürsoy

Bir kere burnu açıklığı tattıysan artık geri dönüşün yoktur...

Luppo

Kaç Yıladı? İSTİFA

FIRAT BUDACI

17 Aralık operasyonunun ardından bakanlıktan istifa ederken Başbakan'ın da istifa etmesi

gerektiğini söyleyerek şanlı bir çıkış yapan Erdoğan Bayraktar, Başbakan'la görüşünce, "AKP için çalışmaya devam" kararı alalı **6 yıl**,

Soma'da 301 madencinin ölümüyle sonuçlanan faciadan tam 27 saat sonra ortaya çıkan Çalışma Bakanı Faruk Çelik, "İstifa edecek misiniz?" sorusundan suçu Enerji Bakanlığına atarak sıyrılmalı **6 yıl**,

Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı istifa ettiğiyle ilgili iddialara, "Messi, jübileni yapmadan Barcelona'nın teknik direktörü olarak gel diyor. Los Angeles Lakers'tan teklifler var. Chicago Bulls Michael Jordan'dan sonra zor durumda... Ama Barcelona ciddi manada ısrarlı. Kısacası bize teklif çok..." yanıtını vereli **7 yıl**,

Partisinden istifa eden milletvekili İdris Bal, Yeni Akit gazetesinin bulmaca sayfasına, "Partisine ihanet eden AK Parti milletvekili?" sorusuyla konuk olalı **7 yıl**,

Japonya Adalet Bakanı Minoru Yanagida, "İşim çok kolay" deyince gelen tepkiler üzerine istifa edeli **10 yıl**,

Ayhan Bermek, Futbol Federasyonu başkanlığına gelip verdiği sözleri tutmazsa yapacaklarını, "İstifaysa istifa. Japonların çok sevdiğim harakirisiyse, harakirisi..." sözleriyle açıklayalı **14 yıl**,

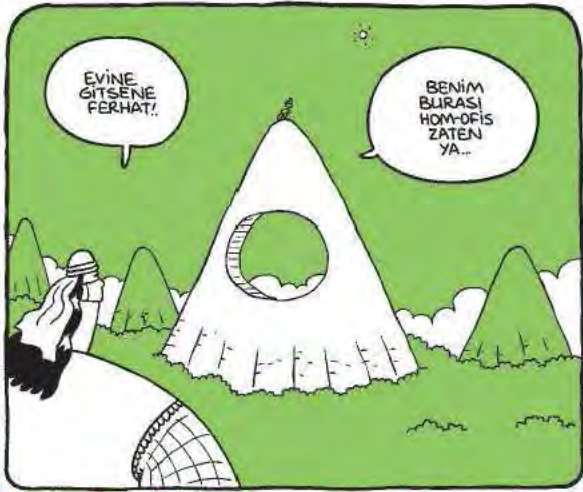
Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, 38 kişinin öldüğü Pamukova'daki tren kazasının ardından istifa etmesi gerektiğiyle ilgili eleştirileri, "Ben çok rahatım. O direksiyonu ben kullanmıyorum ki kardeşim..." diye yanıtlayarak devam sinyali vereli **16 yıl**,

Yerel seçimlerde Muş genelinde 1446 oy alabilen DSP'den "parti üyesiyiz" diyen 7300 kişi istifa edeli **10 yıl**,

Sivas olayları sırasında İçişleri Bakanlığı koltuğunda oturan Mehmet Gazioğlu katliamdan bir hafta sonra, "Vicdanen çok rahatım. Niçin istifayı düşünüyüm ki?" diye soralı **27 yıl olmuş**.

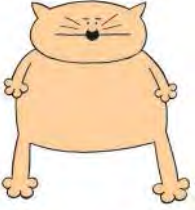

æ Merhaba.
æ Düşününce ne acayip zamanlar.
Balkondan aşağı taş atsam merak edip de bakmam aşağı. Çünkü biliyorum ki sokakta kimse yok. Taş kimsenin orasına burasına isabet etmeyeceği gibi, ne bileyim, taş taşlığından hazzetmez öyle söyleyeyim ben size. Allah'ım artık ne dediğimi de pek bilmiyorum ben ama bence ne demek istediğim anlaşıldı. Kesin yani. Atmam yani taş, niye atayım. Manyak mıyım ben. **Bir de**

ben öyle bir şanssızım ki, sokağa çıkma yasağı olduğu gün yasağı kıran tek kişi ben o anda o taşı attığım anda tam da o taşın beynine doğru düşeceği yerden doğru geçer o kişi, o olur. Ne işin var arkadaşım senin sokağa çıkma yasağında dışarıda. Gerçekten sinirlerim çok bozuk. Şu anda masamda taş var. Alıp da atayım diyorum. O derece vazgeçtim artık. Yeter ya, yemin ediyorum yeter. Bu bir kabus olsun bitsin, yeter. Bu nedir ya, bu nedir. Atacağım taşı. Yemin ediyorum atacağım taşı. Nolacaksa olsun artık. Yok lan yok atmam. İnsanından değil de hayvanından çekiniyorum. Bir kedinin bir kuşun bir yerine gelir, iyice komalık olurum evde. Off yaa, Allah çarpsın off. Taş çok acayip bir olay sevgili okur. İnsanı çılgınlıklara sürüklüyor. Evinde taş varsa ondan hemen kurtul. Sana ne yaptıracağı hiç belli olmaz çünkü o taşın. Taş çünkü bu, sen bunu bilinçsiz bir şey zannediyorsun, yok öyle bir şey aslında. Taş çok korkunç bir şey. Beyni var fikri var, her şeyi var. Herr-şeyi ama. Şöyle bir laf vardır mesela taşla ilgili. Yukarıya atılan bir taş, eğer taşın aklı olsaydı, yere kendi isteğiyle düştüğünü sanırdı gibi bir laf var. Tam olarak böyle bir laf mıydı bilmiyorum ama sanki böyle bir lafı. SpinozaSpor: Spinoza bu lafı boşuna mı söyledi zannediyorsunuz. O biliyordu taşın düşünbildiğini. Ama bunu o yıllarda söyleyemezdi. Toplum buna şu an bile hazır değilken. Spinoza akıllı adam. "Ne yakıcam başımı" demiş, "ben lafımı değişik söyleyeyim, nasıl olsa ileride anlarlar" demiş, öyle demiş yani. Anladım lan. Yemin ediyorum anladım. Evde kafayı yiye yiye en sonunda anladım seni Spinoza. Zaten adın da çok güzel. İspinoz aşığı bir Alpay Erdem'i her türlü kafaladın Spinoza. Kralınsın, sevilirsin Spinoza. Hey yavrum hey Spinoza. Seni gidi Spinoza seni. Neyse, ne diyordum. Olaylar çok karıştı sevgili okur. Taşlarınızdan kurtulun. Sonra saçma sapan bir Stephen King romanının içinde bulacağız kendimizi yine, o olacak. Ben atıyorum taşı. Görerek

atıyorum ama. Yolun tam ortasına atacağım. Çünkü şu anda tüm dünyada en boş yerler yollar. Düşündükçe çıldırmak üzereyim ben ama. æ Ekmek alırken gerilmek ne demek. æ Evde kalınca tabii insan daha önce dikkat etmediği birçok şeye dikkat etmeye başlıyor. Ne bileyim, alınının tam ortasında tek saç telim varmış benim mesela, ona dikkat ettim. Çok büyük bir çılgınlıkmış bu. Bir ayı da geçti

artık, saç uzatıyorum evde. Ah ne güzeldi saçsız zamanlarım. Ama yine gelecek saçsız zamanlarım. Neyse işte, saç uzatıyorum ya, bir baktım alınının tam ortasında tek saç telim var. Hep var mıydı acaba, bilmiyorum ki. Hiç dikkat etmemişim. Hep yoktu galiba. Hep olsaydı bir şekilde fark ederdim sanki. Bilemedim. Yıllar yılı saç uzatmayınca, sonra da birdenbire saç uzatmaya başlayınca bence saçlarım da şaşırdı. "Nereden çıkıyorduk lan biz tam olarak" dediler ve biri bence yolunu şaşırdı. Yine iyi. Tek saç teliyle bir şekilde başa çıkarım, ya önemli bir kısmı yolunu şaşırsaydı. O zaman nolucağıdı acaba. Yine iyi bence. İşte insan böyle şeylere dikkat etmeye başlıyor. Geçenlerde de kedi Çiko fırladı yine kucağıma. Fırsatını bulur bulmaz kucaktadır çünkü. Kucakçıdır çünkü o. Sadece benim kucağıma gelir ama. Özlem'den hiç hazzetmiyor, Hazar'dan köşe bucak kaçıyor. O bana aşık, beni seviyor. Kucağımdan indi sonra, tam da orada o anda koli bantı vardı elimin ulaşabileceği bir mesafede, aldım onu, açtım bir kısmını öyle, başladım kucağıma bantlamaya. Tüyleri alayım diye. Bir de tüy dökme mevsiminde. İyice. Tüy alıyorum öyle bantla, kucağıma bantlıyorum yani. Bir gözüme battı bu olay benim. Ne bileyim, bir yabancılaştım o an kendime. Dışarıdan baktım. Bir insanın kendisini bantlaması ne demek ya. Bir orayı, bir orayı, ne demek. Bant tüyle dolunca biraz daha bant açmak ne demek. Var mı lan böyle bir şekil. Haa, var mı. Karantinadan önce çok normaldi, şimdi niye anormal. Karantinadan önce normal olması zaten çok anormalmiş. O görüntü hiç olmadı yani bende, hiç içselleştiremedim o görüntüyü. Artık her şey batıyor. Venüs mesela. Venüs'ün de çok ilginç bir hareketi var. Ben mesela koltuğa uzanmış televizyon izliyorum mesela, her defasında tam önüme gelir ve onu izlememi ister, mesela. Ekranı zaten göremezsin, kapatır yani önünü. Karantinadan önce bu hiç sorun olmuyordu. Çünkü ben Venüs'ten daha güzel bir film, belgesel, program neyin görmedim ben zaten bugüne kadar. Fakat şimdi ne alaka lan diyorum. Venüs kedi olarak senin yerin ayrı, televizyonun yeri ayrı. Bunları sorgulamaya başladım artık. Televizyon yerine Venüs'ü izlerken. Üç santim önümde. Suratıma bakıyor bir de. Her şey değişti artık. Geçen mesela Hot Chili Sauce'un kapağını açamadım diye fabrikasına isyan ettim. "You had one job" dedim ya, "you had one job" dedim. "Kolaylıkla açılan bir kapak bile yapamıyorsunuz" dedim. Büyük kafayı yedim ben dostlarım, büyük kafayı yedim.

æ Hoşça kalın.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

CEM GÜVENTÜRK

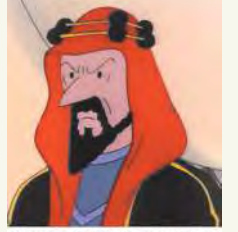

Khemed Halkı Yalnız Değildir

Biliyorsunuz uluslararası siyasetle ilgili çok yazmıyorum ama bu hafta dayanamadım. Zira dostumuz Ten Ten'in de müteaddiden ziyaret ettiği Khemed Emirliğinin,

yaşadığımız krizi yönetme biçimi göz yaşartıyor. İnsanın elinde değil, koskoca ülke Khemed emiri Bab El Ehr'in yanlış kararlarıyla felakete sürükleniyor. Emir, haftalardır *“Salgın ciddi, sokağa çıkma yasağı getirin, insanlar işe gitmek zorunda kalsın,”* diyenlere emedik hakaret bırakmadıktan sonra ve bir sokağa çıkma yasağı olmayacağını da söylediği hâlde çat diye Khemed saatiyle cumartesi gece yarısı sokağa çıkma yasağı ilan etti. Sanırsın, virüsü saklandığı örgüt evinde kısıracak herif. Şimdi bu Khemed Emiri, Bab El Ehr'a anlayacağı dilden bir kaç cümle laf etmek isterim.

Khemed Emiri Bab El Ehr

Bana bak Emir efendi, sokağa çıkma yasağı, birilerini yakalamak için yapmıyorsan, kademeli ilan edilir. Önce belli sayıda insanın bir araya geldiği yerler kapatılır. “250’den fazla insan bir araya gelmeyecek!” denir. Sonra kademeli olarak, 100 kişi, 50 kişi 10 kişi diye düşürülerek 2’ye kadar indirilir. Fabrika ve işletmelerin tümü, sağlık, gıda ya da elzem sektörler hariç kapatılır. Tüm lan tümü! Öyle **“Ay kayımgilinkiler açık kalsın,”** **“Şu yaştan küçükler dışarı çıkmasın, ay ama çalışıyorlarsa çıkıp çalışsınlar,”** gibi kuntzilik olmaz. İşyerlerini kapatacak, işe gidemeyen Khemediye, işveren ödeyemiyorsa maaşını da sen verecektin! Bu kadar basit.

Devrik Khemed Emir Muhammed Bin Kallş Ezab

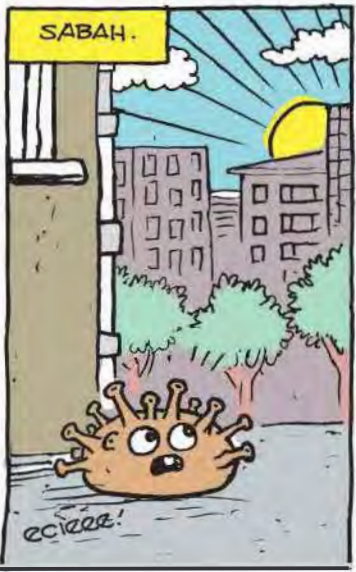
Nereden mi verecektin?
Khemed'de darbeler yapan,
vezir deviren, Muhammed Bin
Kaliş Ezab'ı indirip yerine seni
geçiren kuş çetelerine verdiği
kesip oradan verecektin, her
ihaleyi dayadığın müteahhitlere
verdiğini kesip oradan
verecektin, Khemed şehirleri
Khemikhal'a, Wadesdah'a

yaptırdığın kuş uçmaz kervan geçmez havaalanlarına verdiğin uçuş garantilerinden kesip verecektin. Khemed halkını sahipsiz mi sandın kardeşim sen?

Yok öyle hem ayrılanım dökülmesin, hem de müteahhitlerim mamasını yemeye, kuş çetelerim yalıda keyif çatmaya devam etsin demek. İşyerlerini kapatmak, zararlarını da karşılamak zorundaydın. İşyerlerini adım adım kapatacaktın ve sonunda sadece marketler, eczaneler, sağlık merkezleri ve bunlara tedarik sağlayanlar açık kalacaktı. Sokağa çıkma yasağını da böyle yavaş yavaş uyguluyacaktın. İşyeri kapatılanlar zaten evde kalmaya başlayacaktı ve “Evde kal” çağrıları işte o zaman anlamlı olacaktı. Khemed halkı keyfinden çıkmıyordu her gün dışarı. Sen bunları yapsaydın, insanlar sadece market ve eczaneye gitmek üzere evden çıkacaktı.

Ama sen ne yaptın? Yıllardır yıllarca kurulmuş kuş çetelerine, müteahhitlerine, medyada beslediğin itlerine yedirdiğin paraları Khemed halkından sakındın. **“Halk çalışsın, kimsenin maaşını, işyerinin masrafını ödeyemem, Khemikhal havaalanına garanti ettiğim on milyon yolcunun parasını ödeyeceğim ben,”** dedin. Belki altından kalkamayacağı, fanatiklerinin bile “Ölüyoruz ulan, başarımlar sadakatine de emirine de,” diyecekleri bir bilanço belirdi ve panikle aniden sokağa çıkma yasağı ilan ettin. Belki önceden edecekti de sırf **“muhafeftteki Muhammed Bin Kalış Ezab da istiyor,”** diye geciktirdin. Kuntizsin. Yarın ölümlerin sorumluluğunu “Yasağa rağmen sokağa çıktılar, ne yapayım,” diye Khemed halkına yüklemeye niyetinde bile olabilirsin. Ama ilk vakalardan sonra ölen herkesin sorumlusu sensin, senin paragözlüğün Khemed emiri Bab El Ehr hazretleri.

Zaten insan en çok böyle zamanlarda böyle antin kuntin emirliklerde, ne idüğü belirsiz, niyeti muallak bazı insanların tek başlarına bütün ülkenin kaderi hakkında salt kendi çıkarlarını düşünerek karar aldığı ülkelerde yaşamadığına şükrediyor. Ama Khemed halkı yalnız değildir, canımıdır, canımın içidir, Khemed'i parmağında oynatanlar ne yaparsa yapsın, yapacak bir şey yok, tüm dünyadaki mazlum halklar gibi Khemed halkının da yanındayız.

"Allah'ını seven defansa gelsin!" - Anonim halı saha seslenişi

"OFANSİF MİZAH" HAKKINDA

Bektaş'ı sormuşlar, "Helada sakız çiğnemek günah mıdır?" diye; "Yoo" demiş, "ama seni gören, bok yiyosun zannedebilir!"

İsteyen, istediği şeyi, istediği yerde yiyebilir. İsteyen de istediğini söylesin elbette. Yasak yok. Bence yok, olmamalı. Lakin 'yakışmadı' demek de yasak olmamalı...

Özeleştirimi acımadan yapıyorum, eleştiri hakkım da elbette mevcut!

Düşüncenin ve bu düşünceyi ifadenin özgür olması gerek. Fikrini dile getirenin yasal yaptırımla karşılaşması, demokrasi dediğimiz nesneye uygun değil. Fikir ve ifade, o fikir ne olursa olsun, suç değildir ve suç yoksa ceza da olmaz. Hoşumuza gitsin ya da gitmesin, katıllım veya katılmayalım yahut tümnden kayıtsız kalalım, düşünce için devlet harekete geçmemeli. Hem özgürlük anlayışına ters, hem de akla aykırı. Çünkü hapsedtiğiniz düşünce suçlusunun düşüncesini değiştiremezsiniz. Beyne pranga vurulmuyor.

Komünist şair de olsa, şiir okuduğu için hapis yatan sağcı lider de olsa, iktidara muhalif aydın da olsa, fikir ve ifade yüzünden insanları yargılamak, tutuklamak, hapislemek geniş zamanlı hata. Mevzuata sığınıp düşünceler yüzünden hapsedme, tarihin çöplüğüne atılması gereken bir uygulama. Bu sebeple, sarfettikleri cümleler yüzünden stand up yapan gençlerin yasal kovuşturmayla uğramalarına karşıyım. İçeriklerine katılmasam da...

Kimi düşünce güler, hem de kahkahalarla. Kimi için yanında ayıp bir kelime söylenmesi, gülme nedenidir. Kimi başı sıkışan, küçük düşen, zor durumdaki insana sırtıdır. Kimi osuruğa, geçiriğe pek çok güler. Kimi de sebepsiz güler, açıklama mecburiyeti de taşımaz.

Var olan her şeyin fizik madde olduğunu ve her şeyin maddenin hareketiyle açıklanabileceğini öne süren İngiliz filozof Thomas Hobbes 'küçük düşünme kuramı'nın özünü Leviathan adlı yapıtında şöyle açıklar: "Gülme tutkusu, başkalarının zayıflığıyla ya da geçmişteki kendi zayıflığımızla yapılan karşılaştırma sonucu kendimizdeki

bir üstünlüğün birden anlaşılmasından doğan ani bir zafer duygusundan başka bir şey değildir." Filozof, durumu 'kendi seçkinliğimizden kaynaklanan şu apansız onur' diye tarif eder.

Modern ruhbiliminin kurucularından olan Alexander Bain, genel olarak aynı kuramı izlemiştir: "Sadece fiziksel izlenimler karşısında değil, bir rakibe üstün gelmekle ya da onu rahatsız etmekle, insanın ani bir üstünlük elde edebildiği her durumda gülme isteği açıkça görülür."

Henri Bergson için gülme, toplum tarafından toplumdışı bireye verilen düzeltici cezadır: "Gülmede her zaman, açıkça ifade edilmeyen, komşumuzu aşağılama ve bunun sonucunda onu düzeltme amacını görürüz." Max Beerbohm, halk mizahında iki unsur saptır: Acı çekilmesinden zevk alma ve bildik olmaya karşı iğrenme. Tüm bu tanımlar içinde en ziyade katıldığım William McDougall ise şuna inanır: "Gülme, insan ırkında duygudışılaşa karşı bir panzehir, diğer insanların kusurlarının bunaltıcı etkisine karşı kalkan meydana getiren koruyucu bir tepki olarak doğmuştur." (Mizah Yaratma Eylemi / Arthur Koestler / Türkçesi: Sevinç-Özcan Kabakçıoğlu)

Vinyet: Kadir Yılmaz

Görüldüğü gibi mizah ve gülmenin tek tarifi yok. Ne kadar insan varsa, o kadar tanım da mümkün. Bu sebeple 'tercihleri' tartışmalıyız, 'yasakları' değil.

Ruha inanırım.

Ruha inananın da ruh sahibi olduğuna inanırım. Ruhani deneyimler yaşayan insan değil, insani tecrübe yaşayan ruh olduğuma çok inanırım. Canım Yunus Emre'nin "Bir ben vardır bende, benden içerü" mısraıyla, baki olan ruhu kastettiğini düşünürüm. 'Spirit' ruh demek ve 'spiritüel' de ruhani. (İlk anlamı rüzgarmış spirit sözcüğünün, doğuda 'rüzgar' kelimesinin zaman manasına gelmesine benzer biçimde.) Spirit ruhtur ve espi de kelimenin ruhu anlamına gelir benim iç kainatımda. Kıymetli ruhları incitmenin neresi mizah?

Charles Baudelaire "Mizah, kişiler arasında bir ilişki değil, kişinin kendi bilincindeki ikilik üzerinden gelişen bir ilişkidir" der. Kendi bilincine isteyen istediği gibi seslensin, dinleyip gülmek isteyen de buyursun, devlet de beyin bekliliği etmesin. Ama ben de zihnimi ve ruhumu sevgisiz, saygısız, değersiz tüm söylemlerden, eylemlerden uzak tutma kararıyım ki çok yeni de değil bu kararım.

En baştaki Bektaş'ı fıkrasına dönersek; bok yemenin ne ofansifi olur ne de defansifi...

Mustafa Satıcı

Yeni sayılar bayilerde!

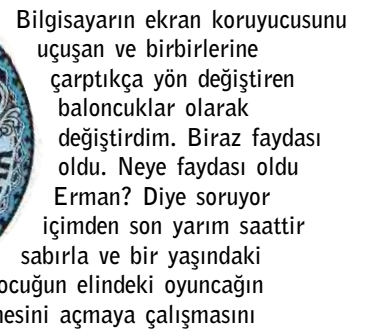
ÇIKTI!

www.uykusuzdukkkan.com.tr

FURKANÖZÇOBAN

Bira kutularını, makarna paketlerini el sabun ambalajlarının kendilerini köpürte köpürte el sabunuyla yıkamaktan aklı mı yitiriyorum? Ekranın içi de köpüklensin, bilgisayar tertemiz olsun, klasörlerin mikrobiyoloji kırılsın. Sonsuz ve internetsiz geçen yaz tatillerinde windows 95'in ekran koruyucusunu değiştirerek akmayan zamanı yenmeye çalıştığım günlerin görece dertsiz, korunaklı ruh haline mi dönmeye çalışıyorum? Bunlar sırdır bilemeyiz. Çoştan bıraktım beynin neyi neden istediğini anlamaya çalışmayı. Bırak bildiği gibi yapsın. Uçuşan baloncukları bir süre izledikten sonra sıkıldı zaten. İş mi yapacağız? Yemek mi pişireceğiz? Pilavla kapanmamış bir hesabımız var mutfakta. Kendimizi eve kapadığımızdan beri üç kere pilav pişirdim, üç kere yenildim. Bakliyata yenilmeyi, hele ki şu kırılgan zamanlarda kendine yediremiyor gururum. Bir kez daha annemi arayabiliriz. Her şeyin üstünden bir kez daha geçebiliriz. Atladığımız bir nokta mı var, gözden kaçan bir ayrıntı? Benden, kanından, ailemizin ismini bir sonraki kuşağa aktaracak olan tek erkek çocuğundan sakladığın bir sır mı var? Sahte gözyaşlarını kendine sakla kadın! Şu elimdeki pilava iyi bak! Tam senin anlattığın gibi yaptım ama birisi ağzında çiğnememiş de geri çıkartmış gibi oldu kıvamı. Bak dedim! Telefonun kamerasını açman lazım bakmak için. Telefonu kulağından çek, ekranda bir kamera tuşu olacak, ona basman lazım. Telefonu kulağından çektin mi? Tamam, ekranda kamera tuşu çıkmadı mı? Ona basacaksın işte. Bastım, bir şey olmadı ne demek? Ağlama! Tamam, özür dilerim, ağlama... Sana yeni telefon alalım. Senin telefonun beyni eskidi demek ki anne, ondan olmuyordur herhalde, ne bileyim şimdi... Annelerin en tatlısına dev gibi telefon alacağım. Ramazan pidesi gibi büyük ve sıcacık bir telefon. Yanağına bastırıncaya eski ramazanları hatırlarsın. Sen telefonda facebook, instagram ve pinteresti aynı anda baktığın için soba gibi ısınıyor zaten telefonun. Onlar telefon mahşerinin üç atlısıdır, işlemciyi yakarlar, pili emip bitirirler. Tek eğlencenin o olduğunu biliyorum, bir şey demiyorum zaten. Tamam ağlama yeter, kapatıyorum ben, düz köfte yapacağım.

Ne çalıştık, ne yemek yaptık. Onun yerine internete “windows best screensaver free ekran koruyucu 2020” yazdı ve enter'a bastı. Dakikasına kalmadan ziyaretçilerine yüzlerce bedava ekran koruyucu vaadeden berbat bir internet sitesine giriş yapmıştık. Beynin bir kısmı hala “kontrol edemediği tehditler ve tehlikeler karşısında varlığının en temel ihtiyacı olan korunma ihtiyacının sağlanamadığını hissediyor, bilinçaltı bu eksiği kapatmak için...” diye analiz kasiyordu. Parmağımla dudağına bastırdım ve “şşş, boşver, akışına bırak, ekran koruyucuların keyfini çıkarmaya bak” dedim.

Karantina günlerinde

Şehir Simülasyonu

Evde sıkılmamak için
oturma odasında küçük
bir şehir yarattım
kendime. Henüz yeni
bir şehir fakat eksikleri
avaş tamamlıyorum.

Berber, market, oyun salonu, resmi daireler ve gün içerisinde ziyaret edebileceğim birçok farklı yer var. Şimdilik yetiyor. Az önce berbere uğradım mesela. Çok fazla müşteri olmadığı için erken kapatmışım. Yarın tekrar geleyim. Ev küçük olduğu için bazı sıkıntılar yaşıyorum ama karantina süresi uzarsa yatak odasını imara açıp bu bölgeyi de değerlendirebilirim. Hazır çıkmışken ikametgah adresimi de değiştireyim istedim ve berbere yürüme mesafesinde olan nüfus müdürlüğüne uğradım. Üşengeç bir adam olduğum için binaları birbirine yakın yaptım. Bu sayede ulaşım sorunu yaşamıyorum. Nüfusa kız arkadaşımı yerleştirdim. Gerçek hayattan kopmamak için liyakati kaldırdım. Fotokopileri de ev arkadaşım çekiyor. Ben ise onlar gibi okuyamadım. Esnaflık yapıyorum.

İşlemler devam ederken sorun yaşadık. Kimlik belgem eskiymiş ve önce onun yenilenmesi gerekiyormuş. Kız arkadaşşıma ne kadar dil döktüysem de bir türlü yaptıramadım adres değişikliğini. Mümekün değilmiş. Ayrıca 1 saat sonra mesai bitecek, senin iş yarına kalır diyerek gönderdi beni. Aynı binada görev yapan ev arkadaşşıma uğradım. Dedim böyle böyle, yapamaz mıyız bu işi? Gel sen hallederiz diyerek tuttu kolumdan götürdü beni. Sağ olsun onun sayesinde çözdük sorunu. Dışarı çıkarken kız arkadaşşıma alaycı bir gülümseme fırlattım. Bak nasıl hallettirdim işimi der gibi. Eve gider gitmez şikayet edicem. Bunu yüzüne karşı da söyledim. Kimi kime şikayet ediyorsun dedi. Torpille bir yerlere gelmiş olan bu kadından koşarak uzaklaştım.

Dönüş yolunda markete de uğrayıp eve öyle gireyim dedim. Meyve sebze reyonunda çalışacak biri henüz yok.Yarattığım şehirdeki en büyük sıkıntılardan biri de bu ne yazık ki. Kalifiye eleman bulamıyorum. Bu yüzden bir süreliğine ben ilgileneceğim müşteriyle. Kanıma girip I kilo armut aldırmaK için meyve hakkında bilgi verdim uzun uzun. Kamyonu daha bu sabah indirdiğimizi, yeni mahsul olduğunu söyledim. Bu işte çok iyi değilim. Biraz tecrübe sahibi olsaydım eğer aynı malı ben evde çocuklarıma da yediriyorum diyebilir ve yarım kilo yerine I kilo armut satabilirdim. Olsun. Zamanla daha iyi olacaktır eminim.

Eve girer girmez makarna suyu koydum. Kaynayana kadar da gözlerimi sudan ayırmadım. Olur da kaynamaktan vazgeçer, işini iyi yapmaz diye sürekli kontrol ettim. Yeri geldi mobbing uyguladım. Bu psikolojik baskı yüzünden normale göre daha geç kaynadı. Sonra makarnayı atıp beklemeye başladım. Öyle yemek sitelerinde yazdığı gibi 10 dakika beklemedim. Canım ne zaman isterse o zaman kapattım altını. Böyle daha özgür hissediyorum kendimi. Nihayet hazır. Fakat karnım tok olduğu için yemedim. Sırf vakit geçsin diye yaptım bu yemeği de. Amacının dışında kullandım aslında onu. Bu tavrım bir makarnaya duygusal travma yaşatabilir ama şu an onu teselli edecek gücü bulamıyorum kendimde.

"İnsan her şeye alışıyor./ Sıcak bahar ikindilerine"
Edip Cansever

CUMARTESİ / ("SICAK BAHAR İKİNDİ"Si)

Her gün bir şey eksiliyor.

Bir tramvay geçmişti, içi bomboştu, bomboş caddeden, yazmıştım. (güzel günlermiş) Artık o da yok. Sadece boş cadde. Mutlak boşluk. İkinci güneşi altında kıpraşan palmyelerin hissiyatları. Boş asfalta düşen kırıp kırıp gölgeler. Kuş civıltıları ve rüzgar. Mutlak sessizlik. Sanki ıssız bir dağ başı. ("Çıplak Dağda Bir Gece") Apartmanlardan olma bir dağ. Evlerden dahi tek bir ses yok. (ana cadde burası; işyeri ekseriyeti, dükkan mükkan) Dışarıyı içeriye sızıyor ama, çıkamasam da. (turuncu ağacının çiçeklerinin sarhoş edici kokusu--balkondan--) Onların keyfi yerinde. ("Yılda bir kere çıldırır ağaçlar sevincinden"/ Bedri Rahmi) Ağaçlar. ("Yesinler birbirlerini" diyorlar mıdır? --virüsler'le/biz--) (Tramvayın her geçişinde, sarsıntıdan titreyip rahatsız olan kökleri?) "İnsan her şeye alışıyor" Gerçekten, nasıl olabiliyor. Şaşıyorum. Beş yılda bir yapılan nüfus sayım günlerinde, saat beşe kadar zar zor/güç bela dayanır, (5 te biterdi) anında sinemaya koşardım. (son iki seansta film oynar--yedi on beş, dokuz otuz--pek az kişi olurdu--) "İnsan sadece yalnızken gerçek manada özgürdür." Öyle demişti Schopenhauer. "...İnsan ancak yalnız olabildiği ölçüde bütünüyle kendisi olur; o halde yalnızlığı sevmeyen özgürlüğü de sevmez" (şu aralar "gerçek manada" çok aşırı özgürüm galiba.--bayaa iyi oldu öğrenmek--) .Ayrıca şunları da söylemişti üstad; "Tüm sınırlamalar mutlu eder. Görüş, etkiye ve dokunma alanımız ne kadar darsa o kadar mutluyuzdur. Bunlar genişledikçe kendimizi o kadar sıkıntılı ya da endişeli hissediyoruz." (zavallı "endişeli" zenginler) Gelmiş geçmiş en büyük dâhilerdendi hazret, öyle böyle değil; umarım tek yanlılığı bu üstte alıntılıdığım düşünceleri/tespitleri değildir. Olmasın lütfen. Bekliyoruz. Daha yeniyiz. (bir ay oldu olmadı)Hadi bakalım. (eğer haklıysa, akıl almaz büyüklükte mutluluklar bizi bekliyor--ballısınız--)

Sokakların yasak olması;"Evsiz"lik kavramına çok benziyor. Sanki. Tersten. Ama aynı. Onlara "ev" yasak gibi ya.(inşallah gerçek bir "evsiz" okumaz. "oturmuş evinde, yaptığı benzetmeye bak, şerefsiz" diyebilir.Ama kavramsal olarak diyorum ben. Bir soyutlama... Dışarısı'nın sürekli yasak oluşu durumunda yani... "Sokaksız" --Öyle bir durumda "evsiz" olmayı seçmez mi çoğu insan--) Hâlâ ikna edici değilse bugünün

salaklığına ver ey "evsiz" kardeş.Tabi "evsiz" derken ABD'deki "Homeless" leri kastediyorum esas olarak)

Kolonya kokusu; Çok rahatsız ediyor. Beni. Brrr.Yıllar, yıllar sonra aldım bir küçük şişe. Kerhen. Mecburen. Ananem endişelendiğinde, çok kötü bir haber aldığı falan. Ortalık kesif/ keskin limon kolonyası kokularıyla dolu olurdu.Yaklaşan felaketin, tehlikenin/tehditin kokusu; o şekil kazınmış zihnimde. Odaya girerdim o kokular; eyvah, bir şey olmuş! Kötü bir şey.Tansiyonu mu çıkardı da, ona mı iyi gelirdi, ne olurdu, neye nasıl bir faydası vardı bilmiyorum. Kolonyalar dökünürdü.Ya da annem, onun avuç açıp uzattığı deri ve kemikten olma mor damarlı iskelet ellerine döküyor olurdu. O iksiri. Şakaklarına, bileklerine... Ben odaya girince fısıltılar kesilir.(çocuk duymasın--keşke apaçık, hatta iyice abartarak, ballandırarak anlatsalar razıyım, o ses kesilmesi daha rahatsız edici bilmiyorlar) Herneyse. İşte yıllar, yıllar sonra; yeniden zuhur etti. O meş'um/ melun şişe. Zerre değişmemiş; hatta bin beter olmuş; azmış kudurmuş; yine bir felaketi imliyor.Yine bir felaketin kokusu. Bir atlatsak hayırlısıyan; direk çöpe.

Bir film: Son "Görünmez Adam" Yapanların hiç hesaplamadığı bir şey olmuş; bugünlerde seyredince fazladan epey bir rahatsız edicilik kazanmış film. Eskileri; daha eski versiyonlar epey eğlendirici olurdu. Bir bilim adamı, bir ilaç falan keşfeder yavaş yavaş görünmez hale gelir. Her aşamasını biz de izlerdik. Paltosunun içinde elsiz başsız bir gövde, yüzünü sarar, gözlük, şapka falan takar;(eldiven de giyer) öylece sokağa çıkar falan filan... Onun açısından, onunla birlikte dolanır dururduk biz de.

Bazen de elbiseleri çıkartıp tamamen görünmez olur, oraya buraya girerdi. Bu yenisi öyle değil. Bambaşka; Şiddet eğilimli, despot, psikopat, kontrolcü bu yeni "görünmez adam"ı hiç görmüyoruz. Onun açısından anlatmıyor film olan biteni. Kendisinden kaçıp kurtulduğunu sanmış zavallı karısıyla beraber korku ve dehşet içinde, bu yeni sığındığı evde, odalara koridorlara bakınıp bakınıp duruyoruz. Mutfağa...Banyoya... Acaba orada mı , burada mı? Nereden saldıracak? Evet.Virüsle olan ilişkimize çok çok benziyor. Sanki yüzbinlerce minik görünmez adam önce sınırlarımızdan içeri (uçaklarla falan) grip evlerimize dağılmış gibi... Sonu biraz uyduruk da olsa görün bence. (The Invisible Man"/2020)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

"The Invisible Man" (Daha eski versiyon)

Arthur Schopenhauer 1788-1860

Man"/2020)

Hızlı kedi gözleri

Acayip günler geçiriyoruz, daha da acayipleri yolda büyük ihtimalde. Bu süreçte kimin ne işe yaradığını, kimin ise pek bir işe yaramadığını, bazılarının ise hiçbir işe yaramadığını görür gibiyiz. Sokaklar bomboş, insanlara "işe gitmeyin" denmesine rağmen herhangi bir destek var

gibi görünmüyor. Yaşlılara kolonya dağıtılacaktı, bir de şimdi maskeleri PTT üzerinden vereceğiz deyip sonrasında e-devlet'e yönlendirdiler falan filan.

Adeta seçmenin üzerine satranç tahtası atan tayfa gibi, aynı ışıklı top atan tayfa gibi aynı davranış dokusu her yerde kendini belli ediyor. Trafikte polis sizi durdurup ateşinizi kontrol ediyor ama ateş varsa nereye gideceksiniz, ne olacak çok da belli değil. Neyse yine o da bir düşünce. O kadar düşünölmeye düşünölmeye halk da en ufak bir düşünce kırıntısına bile sarılmaya başladı. Bizi kışkırtan Almanlar her hanedeki her bireye 5 bin Avro veriyor. İki kişi olmanız evde 10 bin Avro. Bizde ise ev sahiplerinin bazıları kiraya zam kastırıyor. Sosyal devletiz biz diyen içişleri bakanı "Ben bakanım işgillenirim" diyor. Bakanlığın görevi işgillenmekmiş, onu öğreniyoruz. Huyla, kıllanmayla, işgillenmeyle, ona buna aba altından sopa göstermeyle sosyal devlet oluyoruz.

Neyse bu kadar olumsuz düşünmeyi bir kenara bırakalım. Ünlü atasözümüzün de dediği gibi her şeyi devletten beklemeyelim. Neyse ne, ne zaman bir yardım gördük zengin olmadan, ne zaman bir oturuşta bütün vergi borçlarımız silindi, ne zaman bize özel kanunlar çıkarıldı, ne zaman biz sıradan vatandaşlar için güzel bir şey yapıldı tam hatırlayamıyorum. Sürekli bizi düşünen babamız, anamız, en zor günümüzde Kanal İstanbul ihalesi kovalıyor. Kanal İstanbul'a akıtacak milyarları varken, halka haftada 5 maskeyle pıpsı yapıyor. İşte sosyal devlet. "Sosyal devletiz" demekle, biz adaletliyiz, biz eşitiz demekle adaletli, sosyal ya da eşit olunmuyor. Bakınız gariban "Demokratik Kongo Cumhuriyeti"ne... Adamlar isimlerinin başına "Demokratik" kelimesini koydular ama dünya demokrasi endeksinde en alttan bir üstteler. En alta da Kötü Kore var zaten...

Bu havalar bir onlara yaradı herhalde. Nasıl olsa ülkeye giriş çıkış zor ve ötesi. Hasta olanlara ne yapılıyor, hiçbir fikrimiz yok. Sadece haberlerde şeyi duydum, Kuzey Kore medyası içeride halka "Dışarıdaki dünya bizi kışkırtıyor" diyor. Çünkü K. Kore'de hastalık yokmuş. Ya olanın da icabına bakılır sonuçta diktatörlük bunu gerektirir. Koreli kardeşim rahat olsun, Kore dünya devi, Kore'yi herkes kışkırtıyor. Özellikle despot yöneticiler kışkırtıyordur herhalde.

Bu vesileyle yeni bir dünya düzeni gelecek ama o düzen nasıl olacak onu da tam görmek ve kestirmek güç. Kimileri artık insanların "sosyal devlet" kavramına daha çok yaklaşacağını söylüyor. Örneğin Amerika'da işler gerçekten de çok zor. Cahil gibi "Bi şey yok" dedikleri salgın yüzünden New York'ta sokağa asker indi, vaka sayıları çıldırdı, yönetim zorlarda. Zaten adamlardaki sağlık sistemi fena. Bizde de yapılmaya çalışılan çok daha ilerisi. bizde sağlık bakanı filan olmanız için hastanemiz olması gerekiyor ya, orada tüm hastaneler özel sektörde neredeyse. Adamlar hastaya müşteri olarak bakıyorlar. Öyle olunca da bizim özel hastaneler gibi "acil" durumda değilseniz size sapladıkça saplıyorlar. Oralarda sigortanız yoksa gerçekten de ölüme bırakılabiliyorsunuz. Yine kendi durumumuza şükretmekte fayda var.

Kimisi de diyor ki bu yeni dünya düzeni yeni demir yumruklu otokrat sistemleri doğuracak. Zaten dünyada manyetolar aldı ellerine sazi. Putin'i var, Macaristan'ın delisi var, İngiltere'de sarı kafa var (o da şimdi hasta olmuş), denyo başı Trump var (makama saygı) var oğlu var. Bakalım yeni dünya ne zaman yenilenecek, yoksa aynı şekilde daha kötü bir şekilde devam mı edecek?

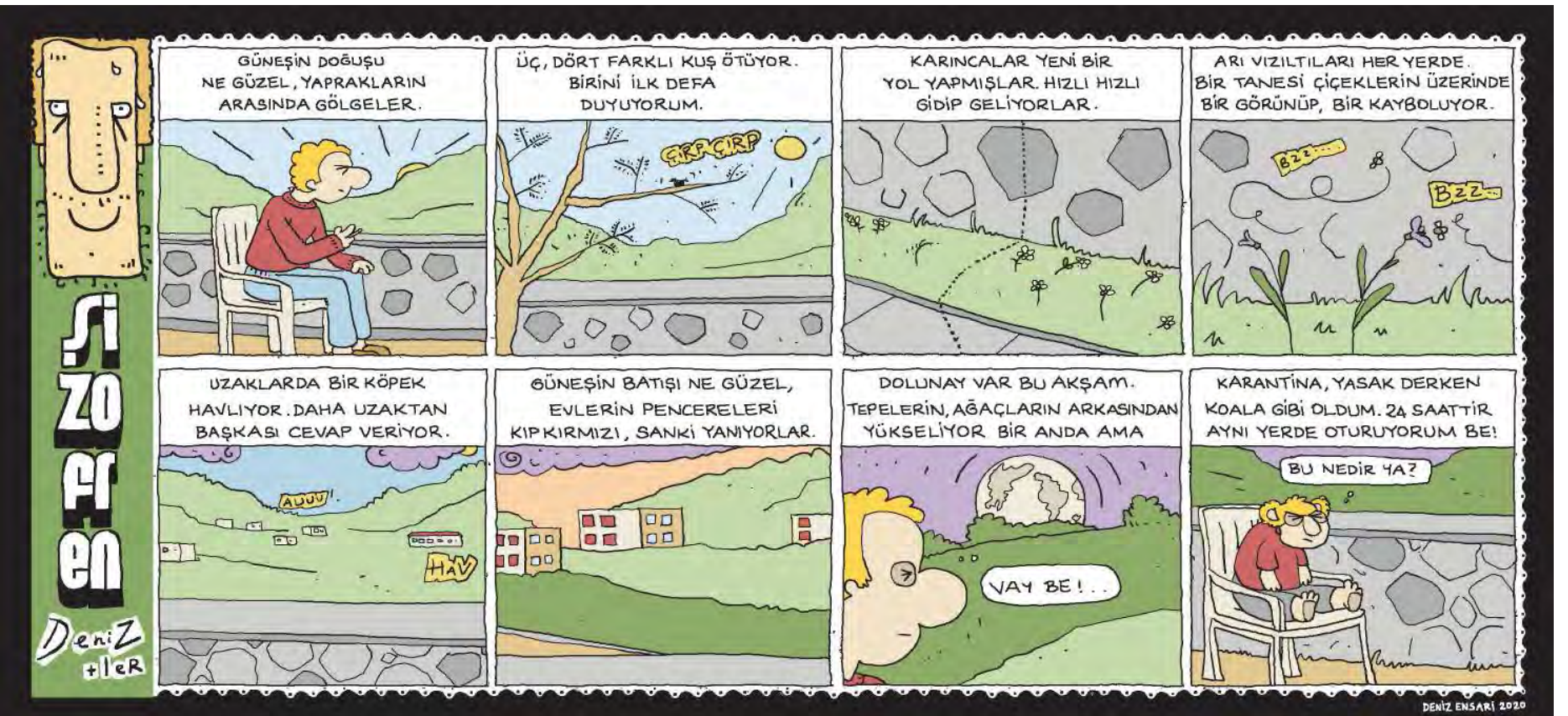
ÖZER AYDOĞAN

Tribal Enfeksiyon

CENGİZ ÜSTÜN

Haftalık Mizah Dergisi | 14 NİSAN 2020 | Sayı: 659

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

